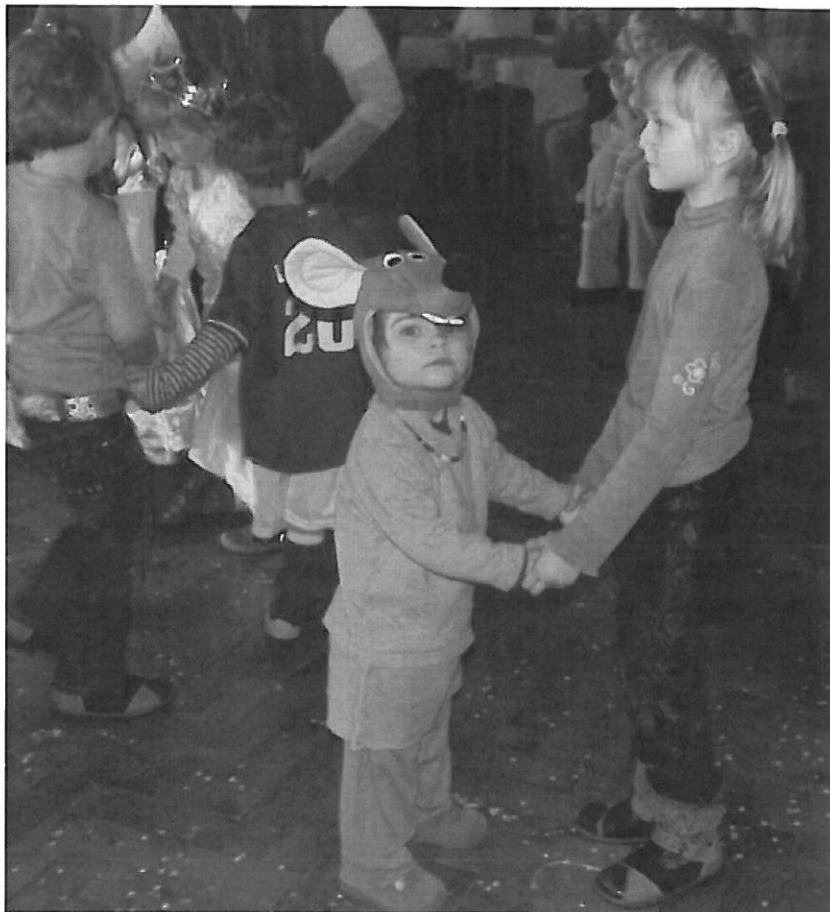

Obsah čísla:

- Důležité informace
- Zdravotní středisko
- Sociální komise
- ZŠ a MŠ
- Pozvánky, spolky
- Příspěvky čtenářů
- Matrika a ostatní

Maškarní bál 13. 2. 2010

● ***Důležité informace***

Odemykání Javoroky

Dne 15. 5. 2010 od 14 hod. proběhne akce Odemykání Javoroky ve Smidarech na „Šefaráku“ s programem a občerstvením. Bližší informace budou průběžně sdělovány na webových stránkách obce v sekci kultura a sport – Odemykání Javoroky.

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Ve dnech 28. a 29. května se budou konat volby do Poslanecké sněmovny. Občané budou mít příležitost volit 28. května od 14:00 do 22:00 a 29. května od 8:00 do 14:00.

Pouť

Pouť ve Smidarech proběhne 8. a 9. května. V budově obecního úřadu proběhne již tradiční pouťová výstava, kterou organizuje Okrašlovací spolek Smidarska a Obec Smidary. Dále v Sokolovně se bude konat pouťová zábava.

Adaptace veřejné budovy zdravotního střediska ve Smidarech

Ráda bych Vás, občany, seznámila s hlavní akcí obecního úřadu v roce 2010 a podala několik informací o jejím dosavadním průběhu. Jak jsem se již zmínila v prosincovém čísle Ozvěn Smidarska, Obec Smidary získala dotaci na adaptaci zdravotního střediska.

Dotace byla získána v rámci Regionálního operačního programu NUTS II. Severovýchod. Poskytnutá dotace se skládá z investiční dotace ve výši 12 498 452,- Kč a neinvestiční dotace ve výši 345 021,- Kč. Smlouva o poskytnutí dotace byla schválena usnesením zastupitelstva Obce Smidary dne 15.12.2009 a podepsána Regionální radou regionu soudržnosti Severovýchod dne 22.12.2009.

Investorem stavby je Obec Smidary, zastoupená starostkou Danou Draštíkovou, generálním dodavatelem stavby je firma JOKAS s.r.o., Bydžovská Lhotka zastoupená jednatelem společnosti panem Josefem Fišerou. Technický dozor investora provádí pan Jiří Černý z Měníka, autorský dozor projektanta zajišťuje firma PROIS a.s., paní Lenka Bartáková.

V prosinci 2009 bylo provedeno oplocení staveniště, montáž stacionárního jeřábu pro přesun hmot, provedení staveništního rozvaděče včetně přípojky, bourací a betonářské práce. V lednu 2010 došlo k montáži armatury ztužujících věnců atiky a jejich betonáži a k vybourání dveřních zárubní. V únoru byly dodány dřevěné sbíjené vazníky a byla provedena montáž části střechy z těchto vazníků.

Ke dni 30.3.2010 byly provedeny tyto práce: dokončena montáž střešní krytiny včetně doplňků, části klempířských prvků, vybourání části boletických panelů včetně oken. Demontáž části elektro, zdravotní techniky a ústředního vytápění, montáž části rozvodů elektro a vody. Otlučení části omítek na zdivu a stropech. Doplnění a provedení nových omítek vnitřních štukových. Byly dokončeny práce na třech vrtech pro tepelné čerpadlo včetně uložení potrubí a provedeny vyzdívky části parapetního zdiva s osazením části nových oken. Práce probíhají dle schválené projektové dokumentace. Na webových stránkách obce (www.smidary.cz) jsou pravidelně doplňovány fotografie ze stavby.

Dana Draštíková - starostka

● *Činnost sociální komise za rok 2009*

Sociální komise se schází pravidelně každé čtvrtletí. Na svých schůzkách vždy zrekapituluje činnost v daném období.

Hlavní činnost komise spočívá v tom, že na základě podkladů, které připraví matrikářka OÚ, navštěvují naše členky v obcích občany (kteří oslavují významná životní jubilea), kterým předají jménem OÚ Smidary dárkový balíček a květiny s blahopřáním.

Návštěvy se týkají občanů, kteří se dožívají 75, 80, 85, 90 a více let. V tomto roce tomu bylo takto: 11 občanů oslavilo 75. narozeniny, 9 občanů oslavilo 80. narozeniny, 3 občané oslavili 85. narozeniny, 2 občané oslavili 90. narozeniny, 2 občané oslavili 91. narozeniny, 1 občanka oslavila 92. narozeniny, 2 občané oslavili 94. narozeniny, 1 občanka oslavila 96. narozeniny, 1 občanka oslavila 97. narozeniny.

K 70. narozeninám zasílá matrikářka OÚ písemnou gratulaci. Letošního roku bylo zasláno 6 gratulací.

Předsedkyně sociální komise je pověřena výkonem ve věci opatrovnictví u klientů ÚSP Chotělice. Tato činnost zahrnuje širokou řadu úkonů souvisejících s opatrovnictvím.

Členka sociální komise, p. Břízková, nacvičuje opět s klienty ÚSP Chotělice kulturní pásma pro DPS v Loučné Hoře, kde se setkávají s velkým zájmem obecnstva. Klienti ÚSP předávají babičkám a dědečkům malé dárky vlastní výroby.

Matrikářka L. Jand'ourková se starostkou D. Drašíkovou navštěvují s dárkovým balíčkem, květinami a blahopřáním manželské dvojice, které oslavují zlatou či diamantovou svatbu. V tomto roce se slavily 4 zlaté svatby a 1 svatba diamantová.

Na závěr musím poděkovat všem členkám sociální komise za jejich práci, kterou vykonávají ve svém volném čase a s ochotou.

Jana Šedivá

● *Dopis od čtenáře*

Vážení tvůrci Ozvěn Smidarska,

poslední číslo Ozvěn se mi velice líbilo po všech stránkách (snad jen v sudoku mohla být větší čísla). Jsem zvědav na reakci dvou rodin – bývalých Smidaráků, kterým jsem Ozvěny půjčil. Dovoluji si vám všem popřát v novém roce hodně sil a nápadů při tvorbě Ozvěn, úspěchy v práci i v soukromém životě, pevné zdraví a spokojenost.

Se srdečným pozdravem

Jaromír Hrdý, Jičín

● *Základní a mateřská škola*

Smidarská škola pokračuje v nastoupené vizi

Jarní měsíce již přinášejí více sluníčka, které nám přes zimu tolik chybí. Uvědomuji si to každý den, kdy vstupuji do areálu školy krásným parkem, kde už ledacos kvete a zelená se. Říkám mu s dětmi lesopark, i když do lesa má ještě opravdu daleko. Je to ale hezký sen nás všech, že jednou rostliny nahradí dosluhující plot, že stromy vyrostou do výšky, kdy přinesou již příjemný stín v parných dnech, že to bude místo relaxace a odpočinku, kde budeme rádi sbírat síly pro další práci.

Člověk by měl mít své sny a vize, přestože často při jejich naplňování musí překonávat překážky. V takových chvílích ráda připomínám sobě, svým kolegům i žákům slova Napoleona Hilla: „Žít bez cílů je jako jít na výlet a nevědět kam.“

Úsilí všech pracovníků školy a vizi, kterou před čtyřmi roky začala škola naplňovat, ocenila i Česká školní inspekce, která školu v měsíci dubnu navštívila. Ohodnotila velmi dobře práci všech vyučujících, a především řízení školy, které je systematické a je plně v souladu s kurikulární reformou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Pracovníci inspektorátu se velmi pochvalně vyjádřili také o klimatu školy, ocenili kvalitní vztahy mezi učiteli, vztahy s vedením školy a mezi samotnými žáky. Velká pochvala čekala školu i za práci se žáky integrovanými, těmi, kteří z důvodů zdravotního postižení nebo výukových problémů potřebují nadstandardní péči.

Blíží se konec školního roku. Žáci devátých ročníků jsou již všichni přijati v prvním kole na školy, které si vybrali. Prvňáčci budou mít za sebou „první třídu kašičku“ a všichni si zasloužíme letní odpočinek. Srdečně zvů všechny rodiče, babičky, dědečky, všechny příznivce školy na tradiční Zahradní slavnost, která bude letos zase jiná a možná překvapující. Všechny důležité informace o dění ve škole najdete na webových stránkách školy.

Děkuji všem svým učitelům, provozním zaměstnancům, svému kolegovi a zástupci Mgr. Pavlu Caltovi i žákům za pěkný školní rok. Při pohledu do novinových článků je nám všem určitě jasné, že lidské bytí je jen střípkem v našem vesmíru, že příroda nám opravdu a velmi citelně dokáže dát najevo, že ona řídí běh věcí. Přeji nám všem, abychom proto dokázali více vnímat jeden druhého, měli pro sebe navzájem pochopení a dobrým slovem nešetřili.

Mgr. Hana Musílková, ředitelka školy

Smidarští na druhém místě v okresním kole basketbalu

Na začátku března přišla do naší školy očekávaná pozvánka k účasti v okresním kole v basketbalu. Bezesporu se jednalo o vrchol „sezony“, na který jsme se od začátku září připravovali.

Po příjezdu na turnaj jsem zaregistroval jednu důležitou věc, kterou jsem hodlal proměnit v náš prospěch – nikdo s námi moc nepočítal. Cítil jsem na nás nálepku „černého koně“, bohužel jsme již druhý zápas, který jsme sehráli proti pozdějšímu vítězi, prohráli. Začali jsme se „alespoň“ soustředit, abychom dosáhli co možná nejlepšího umístění.

Kromě druhého zápasu jsme všechna utkání vyhráli. Po prvním zápasu jsem byl moc rád, že mé nevybíravé projevy vůči výrokům rozhodčího, kterých upřímně lituji, mé chlapce nerozhodily a nepoznamenaly do dalších bojů. S rozhodčím však souhlasit i přesto nemohu.

Po výhře nad ZŠ Bezručova, Skřivany, Třebelchovicemi a prohře nad Smiřicemi nás čekal poslední zápas proti ZŠ Mandysova. V tomto okamžiku jsme věděli, že neskončíme hůře než třetí, čekal nás boj o druhé místo. Za zmínku stojí, že Smiřice vyhrály nad ZŠ Mandysova o jediný bod (22:21)! Téměř nikdo

nepochyboval o tom, že se ZŠ Mandysova zařadí na stupínek vítězů hned pod Smiřice. Mezitím se v levém rohu tělocvičny rozvíčovali naši chlapci v modrých dresech...

Prvních 10 vteřin utkání, po pravém křídle uniká nejlepší hráč „Mandysovky“, prakticky obchází dva naše chlapce, shazuje míč na podkošového hráče, a ten skóruje. Prohráváme 0:2. „No nazdar, hlavně ať to není klepec,“ potichu si šeptám. Během několika minut nastal v zápase obrat. Rychlá odpověď kapitána Petra Caltý, srovnáno na 2:2. Ubráněný útok, další ubráněný útok „Mandysovky“ – předpisová obrana Denise a Tomáše. Kluci cítí šanci, zítra nebudu mluvit, hlasivky mně vypovídají službu. Křičím, řvu, organizuji. Kluci perfektně brání, Adam dává 3 koše za sebou. „Mandysovka“ snižuje na 4:8, Pepa vzápětí hází dva trestné hody. „Dej aspoň jeden,“ říkám si. Pepa proměňuje druhý trestný hod, vedeme 9:4, neustále se ptám pana zástupce, kolik zbývá času. Adam střílí trestné hody, neproměňuje ani jeden, dezorientovaný soupeř doskakuje míč a střílí si vlastní koš (což se v basketbalu stalo, stává a stávat bude, avšak lhal bych, kdybych řekl, že jsem z toho neměl upřímnou radost). Ani stíhací jízda většinu zápasu překvapené a rozhozené ZŠ Mandysovy nic nemění na nejdůležitějším faktu, že se z vítězství radujeme my!

Upřímně chci poděkovat „mým“ chlapcům nejen za předvedený výkon, ale za celkový přístup k celému turnaji. Občasné excesy nebyly vážné a byly včas podchycené. Povzbuzování, zvláště během posledního zápasu, bylo velice podnětné pro celý tým. Nakonec, ale ne v poslední řadě, bych chtěl poděkovat panu zástupci za jeho podporu a usměrňování během mého „koučingu“, zraněnému Jaromírovi za technický zápis a povzbuzování mužstva a dalším „basketákům“, kteří přestože nejeli, měli zájem o účast jako diváci a obecně o celkové dění. Sestavy pro jednotlivá utkání jsem tvořil dle svého svědomí stejně jako střídání v průběhu zápasu v závislosti na momentální situaci, proto nechci, aby si kdokoliv řekl, že mu nebyl dán dostatek příležitosti. Mužstvo je jako živý organismus složený z jeho jednotlivých částí – špatně by fungoval, kdyby se ruka nebo noha bouřila proti zbytku těla jen proto, že teď je méně vytížená, že chce taky „dělat“ jako zbytek těla. Snad si to, „moji“ hoši, vezmete k srdci nejen při sportech, kterým se věnujete, ale i při některých životních situacích, kdy je prostě nezbytné potlačit vlastní potřeby pro zájem celku.

S velkým díky, váš trenér a učitel Jaroslav Řičan

Mateřská škola bude příští rok naplněna

Koncem měsíce března proběhl v Mateřské škole ve Smidarech zápis dětí na školní rok 2010/2011. Během dvou dnů se dostavilo 14 dětí se svými rodiči. Učitelky pro ně vytvořily příjemnou atmosféru, většina dětí se zapojila do připravených činností. Společně s rodiči si také prohlédly školu, její zázemí i zahradu. Seznamovat se s prostředím mateřské školy, učitelkami a novými kamarády mohou ostatně děti ještě před nástupem do školky – spolu s rodiči se účastní pobytu na zahradě.

O přijetí dětí do mateřské školy rozhoduje ve správním řízení ředitelka ZŠ a MŠ Smidary, u nejmladších dětí stanoví zkušební dobu pobytu, jejíž délka nesmí přesáhnout tři měsíce. K předškolnímu vzdělávání jsou přednostně přijímány děti rok před zahájením povinné školní docházky. Mateřská škola přijímá pouze děti, které se podrobily stanoveným pravidelným očkováním. Dítě může být přijato i v průběhu školního roku až do naplnění kapacity mateřské školy, která činí 49 dětí.

Mateřskou školu nyní navštěvuje 46 dětí. Do první třídy základní školy odejde po prázdninách 10 až 12 dětí, někteří rodiče ještě stále zvažují odklad školní docházky. Děti se na školu těší a jsou připraveny na plnění školních povinností.

Díky dobré spolupráci se zřizovatelem mateřské školy – Obcí Smidary – se podařilo vybavit zahradu třemi sestavami venkovního posezení. Vybavení a vzornou údržbu zahrady ocenila i inspektorka České školní inspekce, která školku navštívila na začátku dubna. Chystaná rekonstrukce hygienického zařízení byla, bohužel, přesunuta až na příští rok. O prázdninách bude provedena výměna osvětlení ve druhé třídě a proběhne malování části prostor.

Alena Pokrupová

POZVÁNKA DO SMIDAR

na

ODEMYKÁNÍ JAVORKY

dne 15. 5. 2010 ve 14.00 hod.

Program:

14.00 hod zahájení

14.30 hod plavba zástupců obcí a symbolické otevření Javorky na rybníku zvaný „Šefarák“

Kulturní program: od 15.30 hod – vystoupení dětí z MŠ a ZŠ Smidary
– orchestrální sdružení Dalibor, Hořice
– vystoupení mažoretek, Kněžice
– vystoupení mužoretů, Hořice

Doporučujeme sportovní obuv a oblečení, změna programu vyhrazena.

Klub sportovních rybářů
Klub sportovních rybářů

Pořádá dne 12. 6. 2010 čtvrtý ročník
rybářských závodů na „Šefaráku“.

Tímto zveme všechny příznivce
rybářského umění, aby se zúčastnili.

Vlastnictví rybářské povolenky není podmínkou.

Rekonstrukce zvoniček v Červeněvsi a Křičově

Vážení spoluobčané, bezpochyby jste si všimli, že na návších v Červeněvsi a Křičově chyběly celou zimu zvoničky. Ve chvíli, kdy čtete tento článek, již tomu tak v případě Červeněvsi není, stojí zde zvonička nová, bytelná, z masivního dubového dřeva. V Křičově se tak stane obdobně týden po smidarské pouti.

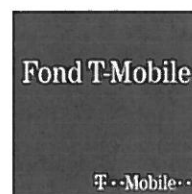
Rekonstrukce obou zvoniček, kterou provádí členové Okrašlovacího spolku Smidarska, začala na podzim loňského roku, kdy byly obě drobné kulturní památky strženy a rozebrány, neboť velmi špatný stávající stav výdřevy nedovolil žádnou jejich část zachovat. Práce to nebyla nesnadná, protože obě zvoničky hrozily již v brzké době samovolným zřícením. Následně byly zmíněné konstrukce převezeny k panu Karáskovi, tesaři ze Staré Skřeněře, který práci odvedl bez přehánění s rukopisem mistra. Obnovu provedl tak, aby vzhled nových zvoniček odpovídal co nejvíce předlohám. Vyrobil i krásné dřevěné vahadlo ke zvonu v Červeněvsi, které chybělo. Zachování původního vzhledu

platí i o stříškách, které jsme nechali zhotovit z měděného plechu u pana Nebeského z Nového Bydžova. Oba zvony jsme následně nechali opískovat. Ten červeněveský je z bronzu a byl vyroben před více jak 50 lety, v roce 1947, kdy za války byl jeho předchůdce patrně roztaven ve prospěch nacistického zbrojního průmyslu. Křičovský je litinový a asi o polovinu větší než jeho kolega z Červeněvsi. Datum výroby jsme na něm nenašli, avšak na dřevěném vahadle je vydlabán rok 1920, sám zvon tedy pochází minimálně z tohoto roku.

V případě Červeněvsi se ukázalo, že stávající traverzy, které ukotvovaly stavbu, jsou naprosto nevyhovující a bude třeba zabetonovat nové. Základ jsme udělali skutečně bytelný, 1,2 metru hluboký. To proto, že i když se to nezdá, váží zvonička více jak půl tuny. V Křičově, kde zvonička stála v sousedství barokního pomníku, bylo třeba odstranit stromy, které jednak byly ve špatném stavu, ale také držely příliš mnoho vlhkosti, což ani jedné z drobných staveb jistě nesvědčilo, navíc by výrazně omezovaly přístup pro těžkou techniku – jeřáb. Traverzy nebylo třeba měnit, avšak pro jistotu jsme kolem nich vylili třiceticentimetrový železobetonový límec.

Samozřejmě, že v dnešní době není nic zadarmo. Realizace rekonstrukce by nebyla možná bez finanční podpory osvědčených nadací **Nadace VIA** a **Fondy T-Mobile**, které financovaly přibližně polovinu z celkového 120tisícového rozpočtu. Zbytek potřebných finančních prostředků dodala Obec **Smidary**. Vedle toho odpracovali členové spolku více jak 100 brigádnických hodin. K tomu je nutné připočít i účast některých občanů Smidar, Červeněvsi a Křičova. Jmenovitě si zaslouží velké uznání a díky pan Jaroslav Mareš ze Smidar, Václav Marek z Červeněvsi, Jiří Šulc a rodina Hnátových z Křičova, pracovníci AGRO Slatiny a konečně také členové Klubu sportovních rybářů, kteří nám zapůjčili elektrocentrálu. Na druhou stranu musím poznamenat, že takovýchto občanů, které zajímá, co se děje za jejich plotem, a jsou ochotni přiložit ruku k dílu, není mnoho. O to víc pak vynikne jejich aktivita, pochopili přesně, že naše obce budou vypadat tak, jaké si je uděláme jedině my sami. Pro příště máte i vy tu možnost!

A ještě pozvánka na závěr:

První symbolické slavnostní zvonění a upevnění pamětní destičky se uskuteční v Červeněvsi dne 8. května v sobotu od 10.00 hodin. Všichni jste srdečně zváni!

Za Okrašlovací spolek Smidarska, Mgr. Vilém Zábranský

● Příspěvky od čtenářů

Plesová sezona 2009!

Tři plesy ve Smidarech o masopustu v lednu, únoru a březnu. Je to dost, aby se lidé hodili tak říkajíc do gala a užili si plesového zábavy? Na současné poměry a dobu patrně ano. Kdybychom se však měli vrátit do minulosti, kdy se mohli smidarští občané v roce pobavit nejenom o masopustě, ale i jinak, vypadal by společenský život poněkud jinak. Tehdy přípravy na masopustní veselí a s tím spojené plesové zábavy vypadaly úplně jinak. Vše začínalo již v průběhu listopadu a prosince. V té době pilně prohlížely smidarské dámy a dívky starší 18 let tehdejší módní časopisy, aby podle nich místní módní salon, ale i jiné krejčové vytvořily nějaký model, ve kterém by se mohly, jak se říká, blýsknout ve společnosti. Dlouhé šaty dam a tmavé obleky pánů byly tehdy samozřejmostí. Dnes je tomu jinak. Na plesích, které bychom dnes mohli nazvat spíše masopustní zábavou, totiž můžeme vidět všemožné kreace počínaje dlouhými róby, které by se nechaly spočítat na prstech jedné ruky, přes koktejlky, kalhotové kostýmy nejrůznějších barev, botičky nejen s vysokými podpatky, ale dokonce i kozačky, u pánů pak nejrůznější barevné kombinace, dokonce i džíny. I výzdoba sálu již není tak honosná, jako bývala v minulosti. Dnes je spíše velmi úsporná až strohá a je na rozdíl od dřívějška dílem jen několika málo jedinců z dosud existujících společenských organizací. Těch také v průběhu dnes již minulého století valem ubylo.

Dnes to jsou prakticky jenom společenské organizace myslivců, hasičů a rybářů, které ještě plesy organizují. A tak v průběhu tohoto století můžeme na nějakou pouťovou zábavu, či dokonce na nějakou silvestrovskou veselici zapomenout. Dnes je společenských možností někde se sejít poskrovnu. Všem dnes vládnu počítače a všudypřítomná televize. Jak se říká, bačkorová kultura. A tak můžeme být vlastně těm několika jedincům ze zmíněných tří organizací vlastně vděční, že máme alespoň to málo. I když ani jim se mnohdy kritika nevyhne.

Letošní plesy byly přece poněkud jiné. A to viditelnou snahou o kulturní zpestření. Bylo jím především pěkné a účastníky plesu spontánně přivítané vystoupení mažoretek na dvou plesích a na plese rybářů pak i ukázka tanců: waltzu, valčíku a quickstepu v podání mladistvého patnáctiletého tanečního páru Jana Mašindy a Karolíny Burešové. Oba již spolu profesionálně tančí pět let. Za taneční klub TOPDANCE studio, patřící Liboru a Janě Jägerovým z Jablonce n/Nisou. Jejich dosavadním úspěchem bylo dosažení nejvyšší výkonnostní třídy v kategorii „Junior“. Jana Mašindu, tehdy s jinou tanečnicí, jsme mohli u nás na rybářském plese spatřit již před několika lety. Z tehdejšího kloučka vyrostl a představil se nám jako mladý muž, který vyrostl i profesně.

Takže věřím tomu, že i v příštím roce nás organizátoři plesů překvapí nějakými novými neotřelými nápady, jak oživit a zkulturnit smidarskou plesovou sezonu. Přejme jim k tomu dostatek inspirace.

František Stádník

Díky Ozvěnám Smidarska měli smidarští občané hlavně v těch starších číslech poprvé možnost seznámit se s významnými rodáky Smidar, jejichž význam ve vědě, v kultuře a ve společenském životě většinou daleko přesáhl rámec rodné obce. Byli to na příklad v té starší historické smidarské době (většinou v 18. a 19. století): Dr. Edvard Babák, Doc. Bruckner, MUDr. Adalbert Zarda, Bohumil Horyna, Jan Hladič, Václav Šrám, Jan Jiří Šantl a mnozí další. Ale objevovala se zde i jména takových místních občanů z novější doby, kteří se v určitém období svého života svým působením ať již ve veřejném životě, v kultuře, ve sportu, či jinak zapsali poněkud více do povědomí smidarské veřejnosti. Například Oldřich Doležal, Olda Menclík, Václav Rouha, Vilém Svoboda, Karel Štejnár, Prof. Fr. Vaníček a jiní, s nimiž jste se mohli setkat. A snad i v budoucnu se budeme nadále setkávat na stránkách Ozvěn Smidarska.

A jedním z nich, kterému ten nahoře dopsal poslední stránku a opatřil ji posledním zápisem: věk 94 let a 26. březen 2010, kterým uzavřel knihu jeho dlouhého života mezi smidarskými občany, byl právě pan František Stádník. Jeden z těch několika nejstarších občanů Smidar, pamětník mnoha událostí z tehdejšího bohatého kulturního a společenského života, které jsou dnes již pouhou legendou. Ještě zcela nedávno jsme mohli tohoto neuvěřitelně vitálního pána v mladistvém oblečení v bundě a v džínách potkávat při jeho pravidelných nákupech v místním supermarketu. Byla to po dlouhá léta snad vlastně jediná jeho procházka po obci. Jeho život v obci byl celkem nenápadný, dalo by se říci více méně soukromý. Jeho koníčkem v tomto pozdním věku byla intenzivní činnost v jeho domečku a na jeho zahradě, kterou neustále vylepšoval. Ta byla jeho chloubou, jeho světem, kde většinu času pobýval, pozoroval svoje keříčky, květinčky, lekníny, život v jezírku společně se svým milovaným psím přítelem. Mladé generaci smidarských občanů, ale i střední generaci dnes již jeho jméno celkem nic neříká. Byl pro ně takřkajíc celkem neznámým starým smidarským občanem, kterého občas v obci potkávali. Tak to prostě v životě chodí, když se člověk dožívá vysokého věku. Spolužáci z mládí, přátelé a známí pomalu odcházejí, a člověku zůstávají skutečně jen ti nejbližší.

Ve smidarské veřejnosti se do širšího povědomí dostal až začátkem šedesátých a sedmdesátých let minulého století, kdy začal aktivně působit ve stavební komisi MNV. A již tehdy při vyslovení jména František Stádník vám okamžitě do povědomí naskočila i další jména. Pozdější předseda Josef Vlášek a Josef Kodr, později tajemník MNV. Byla to doba, kdy se Smidary připojením Křičova a Červeněvsí a následně pak ještě Loučné Hory a Chotělic staly střediskovou obcí. A dá se říci, že právě díky tomu se tehdy pro málo významné Smidary tímto důležitým politickým rozhodnutím vlastně otevřela cesta k investiční činnosti a k příštím, dodnes největším, projektům v budování infrastruktury střediskové obce. A právě v té době se stal František Stádník hlavním poradcem přes investiční činnost pozdějšímu předsedovi Josefu Vláškoví a tajemníku Josefu Kodrovi, kteří postupně uváděli v život stavby, které svým pojetím byly na tehdejší dobu velmi moderní a které dodnes slouží smidarské veřejnosti.

A nebylo toho v těch šedesátých a sedmdesátých letech právě málo, co se tehdy ve Smidarech postavilo. Vraťme se tak trochu do tohoto období a připomeňme si, čím tehdy Smidary žily a na čem měl i právě František Stádník svůj nemalý podíl. Tak v prvé řadě to byla výstavba nové školy. O ní se soustavně sice mluvilo hned po roce 1945. Bohužel jenom mluvilo, zasedaly různé komise, jednalo se na nejrozličnějších úrovních, ale hmatatelné výsledky nebyly žádné. Až angažovanost radních koncem padesátých let (v té době byl ještě předsedou MNV Karel Tyrychtr) znamenala konečný obrat. Když se konečně přišlo na to, že nejdříve je třeba mít vůbec nějaký projekt a KPU v Hradci odmítl jeho vyprojektování, byl nakonec vypracován vězní na Pankráci. Sehnaly i se potřebné finance a dne 11. srpna 1961 v 6 hodin ráno za deštivého počasí byl zahájen první výkop základů polytechnického pavilonu. To proto, aby již nešlo stavbu zastavit, neboť v té době byl zákaz stavění škol a znovu byly problémy s financemi. Nakonec musel zasáhnout sám ministr Uher. Ale již za pouhé dva roky, dne 1. září 1963, začal první rok vyučování v nové škole. V té době chodilo do školy 311 dětí. Dnes pouhých 150. I to by nám dnes mělo něco říkat o budoucnosti Smidar. V roce 2003 škola Dnem otevřených dveří a slavnostní Akademií oslavila 40. Výročí svého vzniku. O celé výstavbě školy a všech problémech se občané obce mohli dočíst ve 29. čísle Ozvěn Smidarska právě v rozhovoru s panem Stádníkem, se kterým jsem tehdy rozhovor uskutečnil...

A již v době, kdy se stavěla škola, se připravovala další stavba. A to rekonstrukce uvolněné obecné školy na náměstí, která byla za finanční spoluúčasti tehdejších závodů Trioly, Tiby a JZD zrekonstruována na školku pro 50 dětí. Dnes je v majetku OÚ a slouží dodnes.

A potom přišla na řadu další stavba. Bylo třeba postavit něco, co by nahradilo postupně rušené prodejny v obci. V té době se totiž znarodňovalo kde co, a tak mizely prodejny jedna za druhou. A tak vznikl po dlouhých jednáních s Jednotou projekt, takřkajíc první supermarket, kde bylo na tehdejší dobu k dostání vše od potravin, masa, látek, oděvu až po průmyslové zboží. I ten od roku 1977 slouží dodnes, i když tím hlavním sortimentem jsou dnes již jenom potraviny a v prvním patře se usadili Vietnamci se sortimentem všeho druhu. Podobně tomu bylo i se zajištěním zásobování v přidružených obcích. To bylo řešeno výstavbou prodejen v Chotělicích, v Křičově a v Červeněvsi. Ta poslední jmenovaná však již byla realizována pozdějším předsedou panem Hořejškem.

Dalším problémem bylo zajištění dostatku pitné vody pro Smidary. A tak po průzkumných vrtech na okolních lukách došlo v roce 1976 k prvním zahajovacím pracem na stavbě místní vodárny v akci „Z“, při které místní občané odpracovali mnoho brigádnických hodin. Byl to takřkajíc běh na dlouhou trať, neboť vodárna byla uvedena do provozu až o mnoho let později. Souběžně se budovaly i vodovodní řády, které komplexně dokončili již jiní. V současné době již vodárna neexistuje. Zařízení bylo komplexně zlikvidováno a nyní slouží budova jako sklad OÚ. Zda-li to bylo rozhodnutí správné a zda neměla být vodárna zakonzervována pro příští léta, kdy se očekává nedostatek vodních zdrojů, nevím.

V té době se také začala opravovat budova MNV a jednací sál v prvním patře. V budově vnikla také nová moderní obřadní síň. I generální opravu věže kostela, která hrozila zhroucením, můžeme také zařadit do této doby. Rovněž naprostá většina chodníků a kanalizací ve Smidarech pochází také z této doby a dodnes slouží. Budovy mateřské školky, radnice a zdravotního střediska byly na tehdejší dobu vytápěny moderním způsobem – ústřední kotelnou na mazut na dvoře MNV.

Nejmilejším projektem pana Františka Stádníka, takřkajíc jeho dítětem, však bylo zdravotní středisko. V té době to bylo prvé, na svou dobu moderní, a jediné takto koncipované obecní zdravotní středisko ve státě. V té době totiž ještě neexistovaly nějaké zdravotní normy a bylo třeba nesčíslně cest na Ministerstvo zdravotnictví, než vůbec něco takového bylo povoleno. Stavební plány vznikaly v průběhu výstavby a často se ještě upřesňovaly. Na jedné straně se kopaly základy, a na druhé se již stavělo. Pochopitelně za brigádnické pomoci občanů, neboť stavba vznikala zase pod záštitou chvalně známé akce „Z“. Spolu s tím bylo zadáno vypracování projektu na novou smidarskou čtvrť v tehdejší lokalitě ohraničené tehdy známou ulicí Kaprovou a Žižkovou a pozemkem zahrady pana Zejdl. Dnes to jsou známé ulice Družstevní a Zahradní, včetně příjezdových komunikací. Bohužel za více než 35 let se smidarská administrativa nezmohla na řádné označení ulic, a to i v jiných částech Smidar. V roce 1974 bylo nové zdravotní středisko otevřeno.

Čistě náhodou jsem potkal pana Stádníka začátkem měsíce března právě před zdravotním střediskem. Stál tam a pozoroval stavební ruch na stavbě. A jako vždy, když jsem se s ním setkal, zeptal se, co nového je ve Smidarech. A na to byla jednoduchá odpověď. Sám přece vidíte, jak vám kuchají vaše dítě. Chvilí se zamyslel a potom povídá. Víš, ona každá stavba za čas potřebuje takřkajíc zmodernizovat a nabýt takzvané nové přídavné hodnoty. A na to, co tím míní, povídá: „Například renovace obecné školy znamenala 50 míst pro děti. A zdravotní středisko? Tak například jsem slyšel, že má vzniknout nadstavba a bytové či jiné prostory.“ Takže to podle vás není to pravé ořechové? To rozhodně ne. A ještě za takovou cenu. Slyšel jsem totiž o nějakých 17 milionech. Ano. Přesně 12.843.473 Kč z Evropských fondů a dalších 4.269.868 Kč z rozpočtu OÚ. Tak to není zrovna málo, povídá pan Stádník, uvažíme-li, že pečovatelský dům o 14 bytových jednotkách včetně zbourání staré školy, nových základů a zařízení stál kolem 20 milionů. A myslím si dokonce, že to ani zdaleka není konečná částka, nehledě k zadlužení OÚ na několik let. Což může být problém v příštích letech pro další vývoj Smidar. Povídám. Proč si to myslíte? Připočti si k tomu modernizaci WC, ordinaci zubního lékaře, rekonstrukci prostorů pro MUDr. Homolu, to vše za téměř milion korun, rekonstrukci ordinace po MUDr. Svobodovi pro dětskou lékařku (proč dvě dětské doktorky?) těsně před novou přestavbou, následné stěhování doktorů do provizorních prostor na radnici a nějaké vícepráce v projektu nezahrnuté, a budeme u dvaceti milionů. Takže? Nevím, co k tomu říci. Vím, že materiály několikrát podražily, práce firem není také nejlevnější, ale myslím si, že to není zrovna málo za to, co vidím. Ale bylo přece nějaké to výběrové řízení, aby se nechala vybrat ta nejlevnější cena, existují nějaké stavební kalkulace, takže snad bylo vybráno to nejlevnější řešení včetně vytápění tepelným čerpadlem. Je to sice moderní, ale kdo ví, jak účinné a výkonné řešení to skutečně bude. Již jsme zažili vytápění mazutem, přímotopy, bioplyn, sluneční elektrárny a já nevím co ještě, a nakonec z toho vždy stát udělal frašku a past na

peníze občanů a institucí.

Nu a to bylo poslední setkání s panem Františkem Stádníkem a připomenutí jeho angažovanosti v dřívějších letech. Takže když přijdete do zdejší školy nebo k obvodnímu lékaři či přivedete děcko do mateřské školy či půjdete na nákup do našeho supermarketu nebo pro svoje prášky do lékárny nebo půjdete po chodníku do trafiky pro svoje noviny, když vám poteče voda z vodovodního kohoutku, připomeňte si jméno Františka Stádníka a dalších jmenovaných, kteří stáli u všeho toho dění. Nevím, kroniku z té doby jsem nečetl, ale věřím, že v ní je toto vše zaznamenáno.

František Havelka

Vodní mosty

Vodní mosty nebo také mimoúrovňové vodní křižovatky jsou nejen potřebnými technickými stavbami, ale v mnohých případech i turistickými cíli. V říjnu 2003 byl nedaleko Magdeburku otevřen největší takový most na světě. Nad hladinou Labe se tam klene kanál, kterým mohou proplouvat motorové čluny v délce 110 m nebo tlačné soupravy dlouhé 185 m, se šíří 11,4 m a s ponorem do 2,8 m.

A víte, že nedaleko Smidaru takový vodní most, ač velice miniaturní, najdete? Malou říčku Lužanku křížuje jedno z ramen Javorky vpravo při výjezdu ze Starých Smrkovic směrem na Nevrátilce.

-jh-

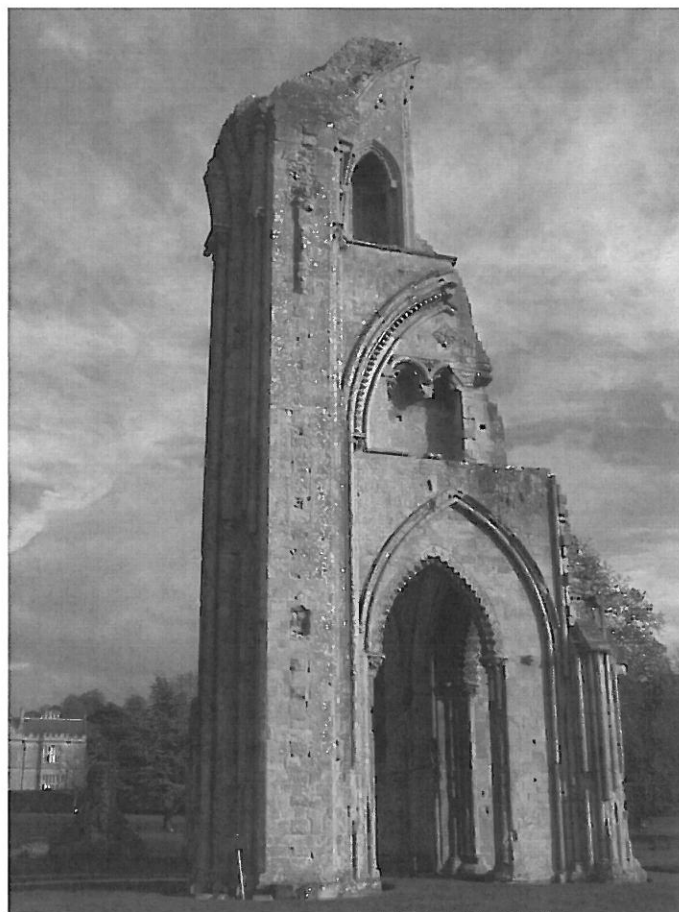

Smidarská stopa na anglické univerzitě

Dovedu si představit, že pro mnoho lidí vypadá studium v zahraničí jako něco absolutně nedosažitelného. Každému se pravděpodobně vybaví vysoké životní náklady společně s poplatky za studium. Ano, to je vskutku pravda. Ovšem ve skutečnosti to jde za jistých okolností obejít a získat cenné zkušenosti na jiné evropské univerzitě. Pro člověka jsou tyto zkušenosti velmi přínosné, protože umožňují rozšířit si obzory a lépe reflektovat okolní prostředí.

Už od svého nástupu na Institut mezinárodních studií na Univerzitě Karlově jsem věděl, že se chci v rámci studia dostat na nějakou dobrou univerzitu v Británii. Vedl mě k tomu také fakt, že jediné angličtinu ovládám na akademické úrovni. Náš institut má výhodu v tom, že udržuje spolupráci s mnoha prestižními univerzitami, kde se vyskytují zvučná jména jako Sorbona (Francie), Humboldtova univerzita (Německo) atd. Chtěl jsem se dostat na Univerzitu v Bathu, která se také těší dobré pověsti. Ovšem nejprve jsem musel uspět v dvoukolovém přijímacím řízení. Jelikož štěstí přejí připraveným, tak vše klaplo na výbornou a já jsem se dostal na zimní semestr do Británie na Univerzitu v Bathu.

Někde jsem zaslechl, že tyto stáže na cizích univerzitách jsou docela pohoda (obzvláště v jižnějších státech EU). Po prvních čtrnácti dnech jsem věděl, že tomu tak v mém případě nebude. Škole jsem se musel věnovat zhruba 6 dní v týdnu a nemohl se mi nevybavit údajný výrok Lenina: „Učit se, učit se, učit se!“ Opravdu by mě zajímalo, jestli to Lenin řekl během svých studií v Petrohradě nebo až později, kdy možná litoval toho, že školu nedokončil.

**Ruiny opatství v Glastonbury
(zde je údajně pochován král Artuš)**

Nicméně v Británii bylo stále co dělat. Přišlo mi, že neustále něco píšu. Od začátku října do prosince jsem napsal asi tak 40 stránek v podobě různých seminářek nebo reportů. V češtině by 40 stránek nebylo až tak příliš, ale psaní v angličtině mi nejde tak rychle.

Kdybych měl porovnat britské akademické prostředí, tak se v zásadě příliš neliší od našeho. Na druhou stranu jsem pozoroval některé zajímavé odchylky. Například vztah mezi profesory a studenty je daleko uvolněnější než v Čechách. Možná je to tím, že v angličtině se vykání moc nepoužívá. I když jsem na to částečně zvyklý z přednášek amerických nebo britských profesorů u nás v Praze, stále mně přišlo divné oslovovat profesory „ahoj“. Dalším důvodem, proč je vztah mezi profesorem a studentem jiný, může být i to, že v Británii se za univerzity platí a ke studentovi se více přistupuje jako k někomu, kdo musí za své peníze dostat odpovídající servis a znalosti. Částka pro studenty z jakékoliv členské země EU se pohybuje zhruba od 100 000 Kč za jeden rok. Naštěstí v rámci těchto meziuniverzitních stáží se poplatky za studium nevybírají.

Dalším přínosem, kromě nabytých znalostí při studiu, je kontakt s dalšími studenty a studentkami z jiných zemí. Člověku to totiž umožní udělat si obrázek o jiných kulturách a zvycích. I když to tak nevypadá, dovoluji si tvrdit, že v Čechách se žije opravdu dobře. Překvapilo mě, že v takové zemi jako Bulharsko se platí za studium na univerzitě. Jedná se zhruba o 15 až 20 tisíc ročně, což je zhruba stejně jako například v Německu. Podobných příkladů by se dala najít celá řada.

Zajímavé byly i další drobné odlišnosti mezi studenty z jiných kulturních okruhů. Mám na mysli především

Asiaty, protože v rámci stále se integrující Evropy vás nic zas tak nepřekvapí. Studenti z Číny tvořili značnou část počtu studentů na fakultě managementu, kde jsem konkrétně studoval. Vzhledem ke globalizaci, kdy stejné tričko si můžete koupit v Americe nebo v Číně, tak v podstatě každý se oblékal více méně stejně. Ovšem rozdíl se dal pozorovat v odlišnější mentalitě. Kdy např. Číňani a Japonci nebyli zvyklí projevovat svůj osobní názor, protože jsou víceméně vychováváni k poslušnosti a respektu k autoritám, což asi vyplývá i z jejich konfuciánského náboženství. Další odlišností může být i to, že pro východní Asiaty je neslušné se na veřejnosti vysmrkat. Takže si představte, jak asi mohla vypadat jízda autobusem na univerzitu v době podzimních nachlazení... Na druhou stranu musím říct, že když je člověk pozná z blízka, tak se jedná o velmi příjemné a veselé lidi. Vzájemné poznávání, a to nejen mezi Evropany a Asiaty, je velmi důležité, protože odbourává předsudky a nebezpečné stereotypy.

Británie nabízí zajímavá místa, která stojí za to navštívit. Do paměti se mi možná natrvalo vryl pěší výlet do hor ve Walesu. Opravdu se nedá zapomenout na strmý svah, po kterém jsem za vydatného deště stoupal. A než jsem dosáhl hřebene, tak ostré paprsky, které vykoukly skulinou mezi mraky, vykouzily duhu. Bohužel se moc nedá popsat slovy, to se musí zažít!

RZ

● *Matrika*

Narození:

Otakar Vrána	Chotělice, čp. 72
Jakub Šedivý	Červeněves, čp. 83
Dominik Jor	Červeněves, čp. 16
Martin Matyáš	Loučná Hora, čp. 40
Alena Staníková	Červeněves, čp. 12
Jan Drašík	Loučná Hora, čp. 8
Martin Břízek	Loučná Hora, čp. 25

Vítání občáňků, které se uskutečnilo 8. února, se zúčastnilo celkem osm dětí.

Sňatky:

Petr Bláha & Zuzana Langrová, kostel sv. Jiří – Loučná Hora

Jubilea:

Platinová svatba:	František & Vlasta Vránovi, Smidary, čp. 265
Zlatá svatba:	Arnošt & Anna Macákovi, Křičov, čp. 4

Úmrtí:

Miroslav Svoboda	Loučná Hora, čp. 80
Anastázie Hnátová	Křičov, čp. 22
Marie Dittrychová	Smidary, čp. 133
Vladimír Hlubůček	Smidary, čp. 133
František Prokeš	Chotělice, čp. 85
Věra Kytýrová	Červeněves, čp. 62
René Lenfeld	Smidary, čp. 178
František Stádník	Smidary, čp. 251

● *Sudoku*

2		1						
4					2	8	9	
			1	7	9		4	
	4							5
		6	9		3	7		
3							2	
	8		3	1	6			
	3	7	5					8
						2		6

X	1	2	3	4	5
A					
B					
C					
D					
E					
F					
G					
H					
I					
J					
K					
L					
M					
N					
O					
P					
Q					
R					

- A - Dýchací orgán
- B - Podzemní dopravní prostředek
- C - Část příboru
- D - Část vejce
- E - Bratr manžela (manželky)
- F - Výbava horolezce
- G - Malý uzel
- H - Drahý kov
- I - Zakalená
- J - Plátěné přístřešky
- K - Pružinka
- L - Divadelní závěs
- M - Druh vysokého stromu
- N - Jiskra - slovensky
- O - Začátek závodu
- P - Opak praváka
- Q - Těžký kov
- R - Nástroj ke kydání hnoje

Tajenka: Nemocnému nepomůže, že